

Noveant 2013

Att vistas i en liten by i norra Frankrike en vecka - det låter kanske inte så upphetsande. Det är ju inte sådana upplevelser som resebyråerna lockar med - inga pyramider, inga playor, inga nattklubbar...

Hos syskonen Louyot i Novèant bodde jag och min fru Ulla Lyttkens i souterrängvåningen. Varje morgon klättrade vi uppför spiraltrappan till bottenvåningen. Ulla ropade: 'Cou-cou' i dörren. Michèle svarade: 'Cou-cou' bortifrån köket, frågade om vi sov gott och bjöd oss att sitta ner vid frukostbordet. Här på Rue de la Chavet bodde hon med sin bror Gérard, f. d. slaktare, och här var vi gäster. Bägge var ogifta, och huset var precis så ombonat och prydligt som det brukar vara i såna fall: Foton av släktingar, snidade trächiffonjéer, ljuskronor i taket, stoppade sittstolar, stor öppenspis i skulpterad kalksten med bordsur på spiselkransen och småbord med porslinsfigurer. De var inga latmaskar: Michèle berättade att de tillsammans gått pilgrimsleden till Santiago la Compostela i Spanien i etapper, fyrtio mil per gång, fyra år i rad.

Vi kom just i den kanske vackraste tiden: Då de lila syrenerna prunkar, då lönnar och björkar just slagit ut, då liljekonvaljerna blommar och fälten glimrar gula av raps. I Gérards köksträdgård vid den lilla bäcken som rinner genom Novèant lyste äppelblommorna, sparrisens sköt upp ur jorden och potatisblasten hade just börjat visa sej. Två dar senare var de decimeterhöga, och vi luttrade norrbottensodlare drog en liten avundsjuk suck.

Det var ingen hälsoresa precis. Hos syskonen Louyot var det fyrrätters lunch: Paté, varmrätt, ost och dessert. Likadant vid middagen. Och givetvis vin till varje måltid. Och en apéritif före maten. Dessutom ordnades det ett antal 'soirées Français-Suedois' med mera mat och vin. Och allting så fantastiskt välsmakande att det var omöjligt att neka sej nöjet att frossa i alla dessa delikatesser.

I gengäld fick vi göra cykelturer längs La Moselle-floden och promenera längs Rudemonts höjder, där vi såg orkidéerna blomma och fick en vidunderlig utsikt över den vackra Moselledalen.

Vårt program var sannerligen välfyllt: Själva hann vi med att se den botaniska trädgården i Metz, vara på högmässa i den svindlande vackra katedralen, stå och sälja norrbottniska varor på loppmarknaden i Novèant, gå 'liljekonvaljstigen' runt byn, lyssna på en hänförande konsert av en italiensk kör, och sen avsluta med middag med dans. Detta på en dag. Lagg sen till besök i grannstaden Nancy, bussresa till den lilla by i Luxembourg, där Schengenavtalet skrevs 1985 ombord på en turistbåt (byn hade ingen lokal representativ nog), båtfärd i 40 knop uppför Mosellefloden till Metz, byggande av grillplats (något okänt för fransmännen)....

Och ändå fanns det tid till samtal och nya bekantskaper. Vi blev vänner med bibliotekarien Marc och hans fru Nathalie som gav oss boken 'Le droit à la paresse' (Rätten att vara lat) i avskedpresent. Att vi ska återvända till Novèant är självklart.

Håkan Rudehill